

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/57716 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 7 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) het door appellant gemaakte bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing op een aanvraag om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen ongegrond verklaard en de aanvraag afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juni 2007, verzonden op 11 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 juli 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

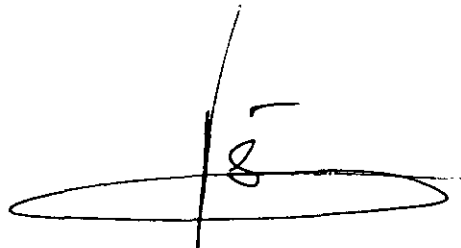
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 september 2007

452-551.

Verzonden: 27 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/57716 MvV

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
7 juni 2007**

inzake

geboren op _____ van Marokkaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M. Louwerse, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de **Minister van Buitenlandse Zaken**, verweerder.
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, werkzaam bij de onder de staatssecretaris van Justitie,
voorheen onder de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 16 november 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser gericht tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag van eiser van 10 juni 2005 om hem een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) te verlenen ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen de beslissing van 16 november 2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 4 mei 2007, waar eiser niet in persoon is verschenen. Verschenen zijn de heer _____, broer van eiser (referent) en mevrouw _____, zuster van eiser. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. S. Sewnath, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een mvv met als doel "artikel 3.4 derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb)".

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Niet is gebleken van bijzondere en individuele omstandigheden in het kader van artikel 3.4 van het Vb op grond waarvan eiser in aanmerking komt voor een mvv.

2.3 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat hij verblijf beoogt in Nederland op grond van het derde lid van artikel 3.4 van het Vb. In dat kader heeft hij aangevoerd dat hij eerder in Nederland heeft verbleven op grond van een vergunning en hij in Nederland onderwijs heeft gevolgd. Hij is thans de enige van het gezin die in Marokko verblijft. Eiser heeft psychiatrische problemen waarvoor hij in Marokko wordt behandeld en waar het hem aan

zaaknummer: AWB 06/57716 MVV

blad 2

een sociaal vangnet ontbreekt. Ook heeft hij een hartoperatie ondergaan en problemen met zijn ogen. Eiser heeft voorts gesteld dat Nederland het meest aangewezen land is voor zijn herstel. Ter adstructie van zijn stellingen heeft eiser overgelegd verklaringen van de arts Bantahar Fouzia uit Marokko van 22 maart 2005 en van 18 oktober 2006, en een verklaring van 24 oktober 2006 van de voormalig huisarts van eiser, N. van der Ros. Eiser heeft ten aanzien van de hoorplicht gesteld dat er naar aanleiding van het bezwaar weliswaar een hoorzitting heeft plaatsgevonden, maar dat eiser zelf niet in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord.

2.4 Ingevolge het bepaalde in artikel 6:2, aanhef en onder b van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, het niet tijdig nemen van een besluit met een besluit gelijkgesteld.

2.5 Ingevolge artikel 72 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van hoofdstuk 7 (rechtsmiddelen), afdeling 2 (regulier) Vw gelijkgesteld met een beschikking gegeven krachtens deze wet.

De gronden voor afgifte van een mvv zijn, zoals blijkt uit hoofdstuk B1/1.1 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc), gelijk aan die voor afgifte van een verblijfsvergunning.

2.6 Ingevolge artikel 13 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien, -voor zover hier van belang- internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.7 Op grond van artikel 16, eerste lid, sub a, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw onder meer worden afgewezen, indien betrokkene niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vergunning is aangevraagd.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.8 Eiser heeft op 4 oktober 1996 een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. In de procedure die daarop is gevolgd heeft de rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, in rechtsoverweging 2.11 van de uitspraak van 25 mei 1999, overwogen niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan in afwijking van het beleid aan eiser om klemmende reden van humanitaire aard verblijf hier te lande dient te worden toegestaan. De rechtbank was zich daarbij, blijkens genoemde rechtsoverweging, bewust van de minder rooskleurige omstandigheden van eiser, maar overwoog dat de situatie van eiser in Marokko niet zodanig onhoudbaar was dat hem om die reden verblijf hier te lande diende te worden toegestaan.

2.9 De rechtbank overweegt dat de onderhavige aanvraag om een mvv gelet op aard en strekking daarvan, in het licht van de namens eiser relevant geachte feiten en omstandigheden, materieel tot hetzelfde doel strekt als de hierboven vermelde eerdere aanvraag om een mvv. Hieraan doet niet af dat de onderhavige aanvraag dient te worden getoetst aan de bepalingen van de inmiddels in werking getreden Vreemdelingenwet.

2.10 Ingevolge het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb is, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het

zaaknummer: AWB 06/57716 MVV

blad 3

bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2.11 Blijkens de Memorie van Toelichting bij artikel 4:6 van de Awb dient een belanghebbende die buiten het geval van bezwaar en beroep wenst dat een bestuursorgaan terugkomt van een onherroepelijke beslissing en daarvoor een nieuwe aanvraag indient, nieuwe feiten en omstandigheden aan te dragen die (a) bij de behandeling van de eerste aanvraag geen rol hebben kunnen spelen, en (b) van zodanig aard zijn dat zij tot een andere beslissing aanleiding kunnen geven. Het bestuursorgaan is alsdan verplicht de betekenis daarvan te onderzoeken en zo het de (herhaalde) aanvraag niet kan inwilligen, te motiveren waarom.

2.12 Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 24 maart 2006 (JV 2006, 202) overweegt de rechtbank dat zij ambtshalve is gehouden om primair te onderzoeken of aan de aanvraag nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd die er toe kunnen leiden dat de rechtbank over hetzelfde geschil wederom een oordeel velt. De rechtbank komt tot het oordeel dat geen sprake is van zodanige nieuwe feiten en omstandigheden. Eiser was en is nog steeds onder medische behandeling. Niet is gebleken dat de ondersteuning door de ouders van eisers niet wordt gecontinueerd. Ook overigens is niet gebleken van dusdanig gewijzigde feiten en omstandigheden dat verweerder op grond daarvan de conclusie had behoren te trekken dat eiser thans aan de toelatingsvoorwaarden voldoet. De rechtbank merkt in dit verband voorts nog op dat niet is gebleken dat eiser in Marokko niet onder adequate medische behandeling staat en voorts, dat verweerder op juiste gronden in aanmerking heeft kunnen nemen dat (eventueel financiële) ondersteuning van betrokkene door de in Nederland verblijvende gezinsleden kan worden voortgezet. Ook heeft verweerder terecht betekenis kunnen hechten aan de omstandigheid dat eiser geen concrete onderbouwing heeft gegeven van zijn hart- en oogproblemen.

2.13 In het licht van de aan de orde zijnde toets aan artikel 4:6 van de Awb overweegt de rechtbank voorts dat ook met betrekking tot artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) niet is gebleken van relevante feiten en omstandigheden die verweerder tot een andere beslissing nopen. Daarbij heeft de rechtbank het volgende in aanmerking genomen.

2.14 Nu eerst ter zitting een beroep is gedaan op artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank dat in hetgeen in het kader van laatstvermelde bepaling is aangevoerd geen grond kan worden gevonden voor de conclusie dat het bestreden besluit dient te worden vernietigd. De rechtbank merkt in dit verband nog op dat in casu geen sprake was van een aanvraag om gezinshereniging.

2.15 Al het voorgaande overwegende is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken van relevante feiten en omstandigheden die verweerder tot een andere beslissing nopen.

2.16 Ten aanzien van de grief van eiser, zoals ter zitting uitdrukkelijk gesteld, dat hem niet de mogelijkheid is geboden dat hij in persoon had moeten worden gehoord naar aanleiding van het bezwaarschrift, overweegt de rechtbank als volgt. Zoals uit het dossier blijkt zijn referent en referente door de ambtelijke commissie gehoord op 12 september 2006. Voorts zijn de belangen van eiser ter hoorzitting behartigd door een gemachtigde/advocaat. Laatstgenoemde heeft op geen enkele wijze aldaar kenbaar gemaakt dat de wens bestond om eiser in persoon te doen horen. Gelet op het vorenstaande treft genoemde grief dan ook geen doel.

zaaknummer: AWB 06/57716 MvV

blad 4

2.17 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.18 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummer: AWB 06/57716 MVV

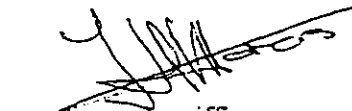
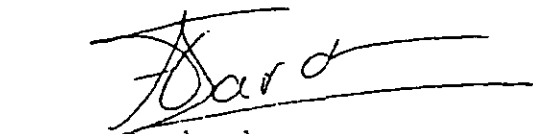
blad 5

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. J.H.M. Peters als griffier.

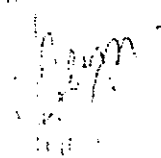

de griffier
de rechter

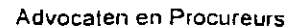
afschrift verzonden op: 11 JUN 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Voor kopie conform
De Griffier

Vestiging Arnhem:
Mr. B.P.J. van Riel LL.M.
Mr. J.A. Schadd

Toelichting:

Ten behoeve van de onderhavige aanvraag is onder meer gewezen op de rapportage van de behandelend psychiater van betrokkene in het land van herkomst (medische verklaring d.d. 22 maart 2005 gevoegd bij gedingstuk 27 van het departementaal dossier. Van belang daarbij is met name het gegeven dat betrokkene weliswaar ook reeds eerder een aanvraag strekkende tot afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf heeft gedaan, maar dat deze destijds is afgewezen. Deze procedure heeft, op 12 mei 1999 geresulteerd in een negatieve uitspraak in het kader van de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (AWB 98/4710). De inzet van die procedure was met name of naar aanleiding van het eerder rechtmatig verblijf van betrokkene terecht sprake is geweest van een beëindiging van het verblijfsrecht c.q. intrekking van de vergunning tot vestiging. Daarnaast is, in die procedure, een beroep gedaan op wedertoelating. Ook overigens is daarbij geoordeeld dat er geen overige klemmende redenen van humanitaire aard aanwezig waren om te komen tot afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf. Wat van deze uitspraak ook zij betrokken is van oordeel dat in ieder geval thans met name in aanmerking dient te worden genomen het tijdsverloop in de gehele procedure. De eerdere procedure heeft ruime tijd geleden gediend terwijl de situatie van betrokkene naar aanleiding van het uitgebreid verblijf in het land van herkomst niet alleen meer als minder rooskleurig te omschrijven is maar hij in een uitzichtloze situatie is komen te verkeren. In de thans gelopen procedure geresulteerd in de uitspraak, waarvan beroep, staat vast dat betrokkene gedurende zijn inmiddels zeer langdurig verblijf in het land van herkomst in een neerwaartse psychische spiraal terecht is gekomen als gevolg waarvan hij kort gezegd in een totale incapaciteit terecht is gekomen om de draden van het leven weer ter hand te namen. Betrokkene mist daarbij met name het sociaal vangnet en opvang / geborgenheid van zijn ouders en overige gezinsleden. De afwezigheid van zijn sociaal milieu, zo schrijft de psychiater in zijn verklaring van 22 maart 2005, maakt dat er een verergering van zijn situatie plaatsvindt. Het is dan ook tegen die achtergrond dat de onderhavige aanvraag is ingediend en hierin schuilt hem ook de nieuwe feiten en omstandigheden waar betrokkene zich op wenst te beroepen. De enkele verwijzing naar de eerdere procedure schiet dan ook tekort om te komen tot een volledige inhoudelijke beoordeling.

De Rechtbank komt mitsdien in de visie van betrokkene ten onrechte tot het oordeel dat toepassing dient te worden gegeven aan artikel 4:6 AWB. Voor wat betreft de feiten en omstandigheden van het gezinsleden van betrokkene wordt korthedshalve verwezen naar het departementaal dossier. In het kort komt het er met name op neer dat betrokkene na eerder rechtmatig verblijf in Nederland als gevolg van zijn psychiatrische gesteldheid en op advies van zijn huisarts is teruggekeerd naar Marokko teneinde te herstellen, doch dat de destijdse verwachtingen niet hebben geleid tot het resultaat. De ouders en alle broers en zusters van betrokkene zijn rechtmatig in Nederland woonachtig. De situatie is thans zo dat zijn psychische gesteldheid alleen maar achteruit gaat en thans zich stabiliseert in een totaal disfunctioneren.

Verweerder heeft in de loop van de procedure aangegeven dat van appellant nog een oom en tante in het land van herkomst aanwezig zijn die voor opvang kunnen zorg dragen. Kennelijk, gezien de verklaring van de arts van 22 maart 2005, schiet dit volstrekt te kort. Het is dit verloop van tijd en daarmee verloop van het ziektebeeld van thans appellant dat geoordeeld dient te worden dat geen toepassing had dienen te worden gegeven aan artikel 4:6 AWB en door zulks te miskennen komt de thans bestreden uitspraak voor vernietiging aanmerking.

GRIEF 2

Onder punt 2.14, pagina 3, van de thans bestreden uitspraak overweegt de Rechtbank dat nu eerst ter zitting een beroep is gedaan op artikel 8 EVRM, hierin geen grond kan worden gevonden voor de conclusie dat de bestreden beschikking dient te worden vernietigd. Ten onrechte.

Toelichting:

Betrokkene is van oordeel dat in weerwil van hetgeen gesteld door Rechtbank in deze overweging de Rechtbank miskent dat ingevolge artikel 93 Grondwet Verdragsrecht rechtstreeks toepasbaar is in de Nederlandse rechtorde. In dit verband is niet relevant dat eerst ter terechtzitting beroep is gedaan op artikel 8 EVRM. Nu dat beroep is gedaan zal hierop een inhoudelijke beoordeling dienen plaats te vinden. Door zulks te miskennen komt de bestreden uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

Appellant verzoekt uw afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State dan ook het hoger beroepschrift gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht onder AWB nummer 06/57716 d.d. 7 juni 2007 te vernietigen en te bepalen als uw Afdeling Bestuursrechtspraak in goede justitie te vermenen te behoren.

Bepaaldelijk gevolmachtigde.

Gelieve de voor dit beroepschrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening courant te brengen: PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110/112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *